

Avondsluiting 'groepsgevoel'

Auteur: Sofie Mattheus

Geschikte leeftijd: Tot 12 jaar

Duur activiteit: 20 minuten

Terrein: Zaal

Benodigde begeleiders: Min 2

Materiaal:

- Papieren ventjes
- Tekst groepsgevoel
- Balpen per kind

Beschrijving van de activiteit

Alle kinderen zitten samen in een grote kring.

Ze moeten rustig zijn en zo stil mogelijk.

Er wordt een verhaaltje voorgelezen over groepsgevoel.

Daarna krijgt iedereen een ventje van papier waarop ze hun naam moeten schrijven.

Alle ventjes worden dan aan elkaar vastgemaakt en vormen zo 1 ketting die dan kan worden opgehangen.

Terwijl iedereen hun naam opschrijft en eventueel zijn ventje oogjes en een mondje geeft, wordt uitgelegd dat alle papierenventjes gelijk zijn en dat elk ventje voor 1 iemand staat die mee is op kamp.

Ze vormen door de ketting 1 groot geheel.

Iedereen hoort bij de groep en is even belangrijk.

Toch is ieder ventje uniek doordat iedereen een andere naam heeft.

Ook na de activiteit blijft iedereen rustig.

Tekst groepsgevoel

SAMEN STERK

Er was eens een man die drie zonen had.

De drie jongens maakten altijd ruzie, 's morgens, 's middags en 's avonds, altijd maar vechten, en nog eens vechten!

Op een dag zei de vader: "Breng me zoveel takken als je kunt dragen!"

De jongens renden het bos in om takken te verzamelen en ieder van hen kwam terug met een bos takken.

"Neem nu ieder één tak," zei hun vader, "en probeer hem te breken." "Heel gemakkelijk," zeiden de jongens en ze braken stokken in tweeën.

"Bind nu alle stokken met een touw samen," zei de vader, "en probeer nu de hele bos takken te breken."

Ze probeerden het om beurt, maar de takken die afzonderlijk zo gemakkelijk gebroken konden worden, waren samengebonden zo sterk als staal.

“Zie je,” zei hun vader, “wat jullie met deze stokken doen, kan ook met jullie gebeuren.

Wanneer je altijd voor jezelf vecht, word je eenzaam.

En als je alleen bent, kun je gemakkelijk aangevallen en gebroken worden.

Samen zijn jullie zo sterk als deze bos takken, samen houden we stand, afzonderlijk vallen.

Dat geldt voor stokken, voor kinderen, voor volwassenen en voor volken.”